

- stwierdzenie nieważności wyboru oferenta;
- wybranie skarżących jako najlepszego oferenta;
- tytułem ewentualnym, przyznanie skarżącym odszkodowania w wysokości 3 852 384,60 EUR, jeżeli nie zostaną wybrani jako najlepszy oferent w postępowaniu INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06;
- przyznanie skarżącym zwrotu kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 113 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾

Zdaniem skarżących wybór najlepszego oferenta został dokonany z naruszeniem art. 113 wspomnianego rozporządzenia, ponieważ nie były przestrzegane określone wcześniej kryteria wskazane w specyfikacji warunków zamówienia.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem przebiegu postępowania

W tym względzie skarżący wskazują, że projekty, dokumentacja graficzna i obliczenia statyczne, które załączyli do swojej oferty, nie były wcale przedmiotem badania, ponieważ nie zostały przekazane z biura w Lublanie do Luksemburga w celu podjęcia decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 18 grudnia 2015 r. przez DI od postanowienia wydanego w dniu 15 października 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-113/13 DI/EASO

(Sprawa T-730/15 P)

(2016/C 098/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: DI (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokaci I. Vlaic i G. Iliescu)

Druga strona postępowania: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 października 2015 r. w sprawie F-113/13;
- uwzględnienie niniejszego odwołania;
- stwierdzenie nieważności decyzji EASO w sprawie zwolnienia wnoszącego odwołanie, a w konsekwencji nakazanie EASO unieważnienia wszystkich skutków prawnych wspomnianej decyzji i odpowiedniego dostosowania sytuacji faktycznej;
- zasądzenie od EASO na rzecz wnoszącego odwołanie kwoty 90 000 EUR tytułem odszkodowania oraz kwoty 500 000 EUR tytułem zadośćuczynienia; oraz
- obciążenie EASO kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie związanymi z przedstawicielstwem prawnym przed Sądem do spraw Służby Publicznej w sprawie F-113/13 i związanymi z niniejszym odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarga wnoszącego odwołanie była dopuszczalna i zasadna, ponieważ została spełniona zasada zgodności pomiędzy zarzutami, uzasadnieniem i okolicznościami podnoszonymi w zażaleniu złożonym w drodze administracyjnej a zarzutami, uzasadnieniem i okolicznościami podnoszonymi szczegółowo przed Sądem do spraw Służby Publicznej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dostępu do rzetelnego procesu i braku rzetelnej analizy w postępowaniu przedsądowym. Zażalenie wnoszącego odwołanie w postępowaniu administracyjnym zostało oddalone przez tę samą osobę, która uprzednio podjęła decyzję o jego zwolnieniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2015 r. – Sony i Sony Electronics/Komisja

(Sprawa T-762/15)

(2016/C 098/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Corporation (Tokio, Japonia) i Sony Electronics, Inc (San Diego, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Levy i E. Kelly, Solicitors, oraz R. Snelders, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie AT.39639 – Napędy dysków optycznych, dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących
- posiłkowo, w ramach jego nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie grzywien nałożonych na skarżących w tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i prawnych zaskarżonej decyzji odnośnie do stwierdzenia, że skarżący brali udział w naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Dowody przytoczone przeciw skarżącym są niewystarczające do wykazania, że skarżący uczestniczyli w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Zawarte w decyzji alternatywne ustalenie, zgodnie z którym skarżący uczestniczyli w odrębnych naruszeniach art. 101 TFUE ze względu na cel, jest nieudowodnione i naruszyło prawo skarżących do obrony, gdyż zostało przedstawione po raz pierwszy w tej decyzji.